

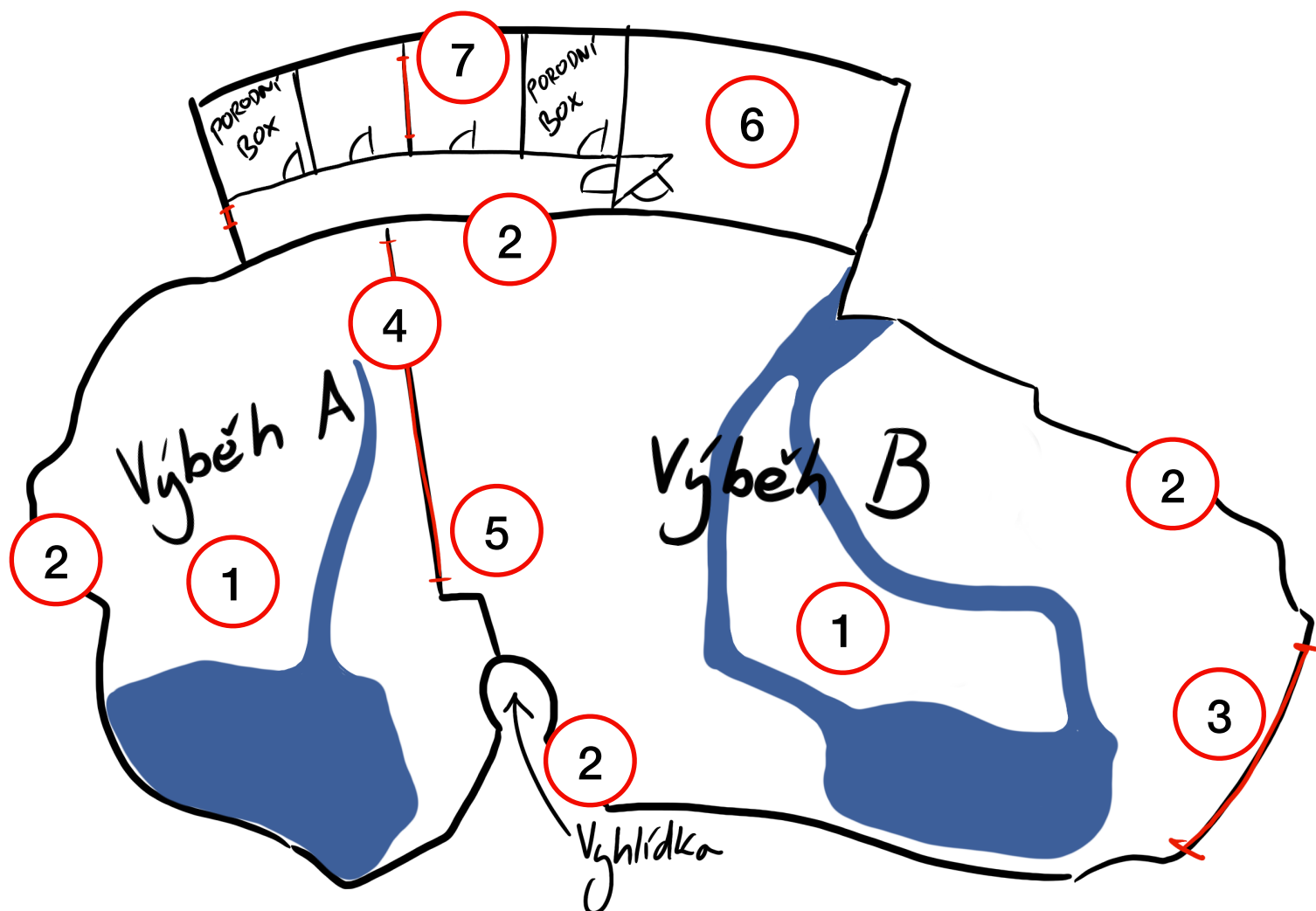
Návrhy na úpravy expozice tygrů sumaterských

1 - Zasítování expozice. Obě expozice je třeba zabezpečit z horní strany sítí. Na doporučení odborníka volíme nylonovou síť o velikosti oka 5x5 cm a tloušťce lanka 4 mm, nejlépe v černé barvě, aby nebyla pohledově vidět.

2 - Přidání ohradníku. V obou expozicích bude třeba přidat jednu řadu ohradníku po celém jejich obvodu, vedeného těsně pod spodní hranicí sítě a vytrčeného zhruba 10 cm od stěny. Parametry nového ohradníku (síla lanka, typ uchycení) budou shodné s tím stávajícím, který je již ve výběhu instalován. Nová řada ohradníku se připojí ke stávajícímu el. zdroji ohradníku.

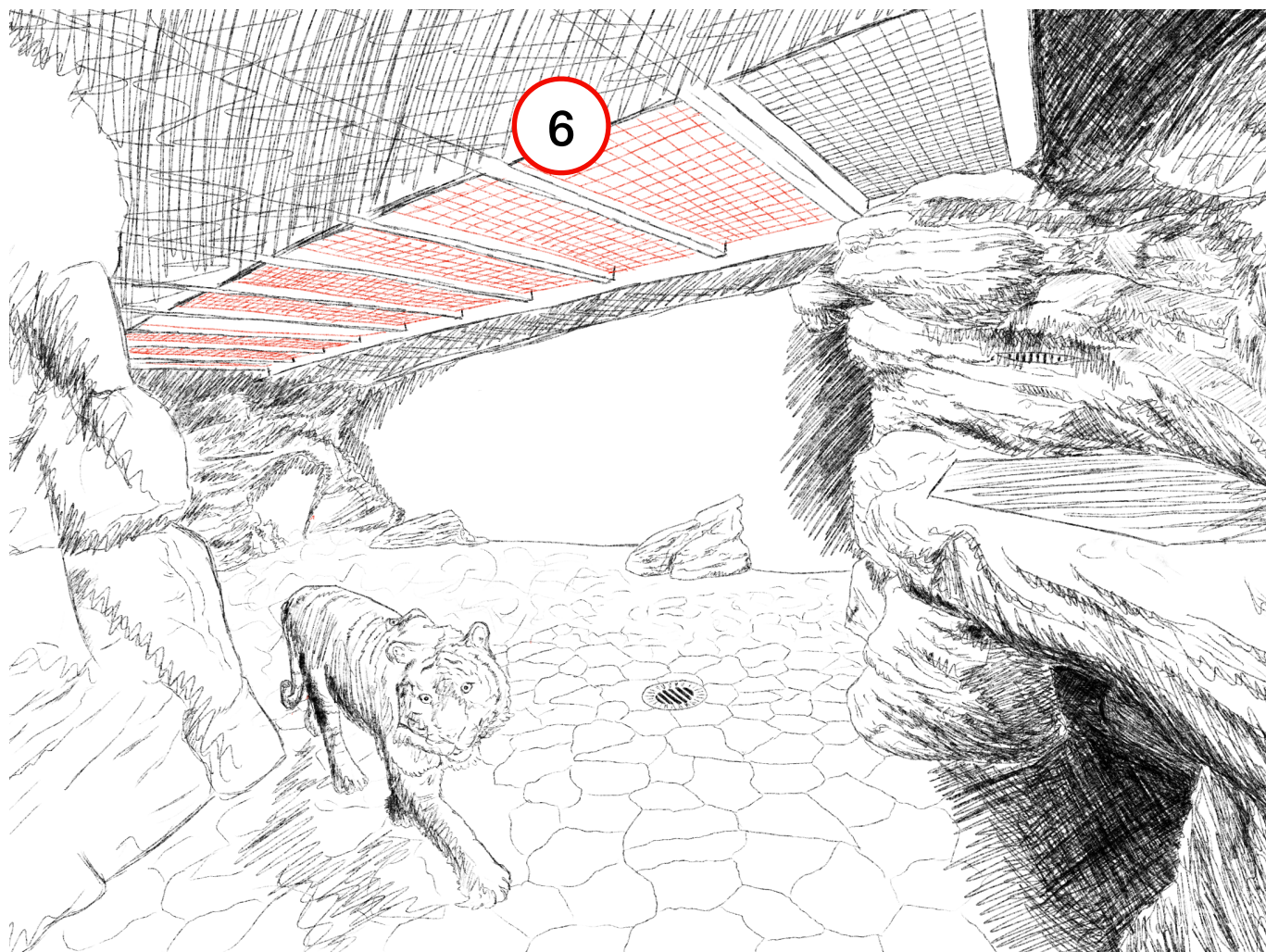
3 - Zabezpečení dřevěných zdí. Dřevěná zeď ve výběhu B mezi expozicemi a návštěvnickou trasou není dostatečným zabezpečením. Bylo by vhodné jí pokrýt pletivem. Může se jednat o svařované pletivo (síla drátu ideálně alespoň 5 mm, velikost oka max 5x20cm), nebo o pletené ocelové pletivo (síla drátu okolo 3mm, velikost oka max 10x10cm). Kovová síť by měla mít shodnou barvu s barvou dřevěné zdi.

4 - Výměna skel mezi expozicemi. Z etologických důvodů jsou skla mezi expozicemi problematická, vedou u zvířat k projevům stereotypního chování a ztěžují proces seznamování mezi jedinci. Je potřeba tato skla vyměnit za pletivo, přes které se budou tygři moci nenásilně, ale fyzicky setkávat (pro parametry pletiva viz bod 3).

5 - Vytvoření přepouštěních šubů mezi venkovními expozicemi. Mezi expozicemi je třeba vytvořit ideálně dva průchody, které umožní zvířatům přesun z jedné expozice do druhé. Je nutné, aby tyto průchody byly ovladatelné z místa, odkud bude na otvory vidět, nejspíše tedy z vyhlídky. Bylo by vhodnější, kdyby zavírání bylo řešeno formou posuvných, nikoliv padacích dveří, přesné řešení je však možno dále diskutovat se zhotovitelem. Ideální velikost otvoru je zhruba 70 cm na šířku a 100 cm na výšku.

6 - Zabezpečení vnitřní expozice. Světlíky ve stropě tygrů jsou pro ně často velmi snadno dostupné a mohlo by dojít k jejich rozdrápání a (pokud nejsou zabezpečeny z horní strany) případnému úniku zvířete. Mezi trámy by proto bylo vhodné natáhnout pletivo (pro parametry pletiva viz bod 3).

7 Vytvoření tréninkové stěny. V prostoru mezi dvěma menšími kójemi je v tuto chvíli stěna z kuláčů, která by podle dostupných informací neměla být nijak nosná. Část této stěny bychom rádi nahradili za pletivo (parametry pletiva viz bod 3). Velikost této části by měla být prakticky od vnější stěny kóje až po palandu, tedy zhruba 1-1,5 m, na výšku

potom alespoň 2 m. Pletivo by mohlo pokračovat i pod palandou až po současný šubr, široký by byl okolo 80 cm a vysoký zhruba 60 cm. V obou částech pletiva by měla být zakomponovaná zařízení pro uzpůsobení prostoru k tréninku, který umožní sběr vzorků či péči o drápy bez nutnosti uspání. Pro lepší představu příkládám také odkaz na video ze zoo v Kodani, na kterém jsou zmiňovaná zařízení k vidění.

